

Interessant nieuws van het Eurobirdnet in september en oktober 1997

1. Dat de lente op het Eurobirdnet vroeg begon, dat schreef ik u in een van de vorige afleveringen. Na de winter verlangen wij naar het voorjaar. Maar begin juli werd de vraag gesteld: 'wanneer begint voor jou de herfst?' De antwoorden uit de verschillende landen zijn uiteraard zeer subjectief, maar toch interessant genoeg om deze aflevering, die u pas leest als de herfst al volop is ingezet, mee te openen.

Op Guernsey en in Groot-Brittannië blijft de doortrek van steltlopers, zoals Tureluurs, Wulpen en Oeverlopers het naderen van de herfst aan te geven. De Zweden denken aan dit seizoen als de Citroenkwikstaart doortrekt.

In België verloopt de zomer op het ringstation van Zeebrugge als de Bosrietzangers naar het zuiden trekken.

Enkele Finnen willen de herfst laten beginnen als de Kieviten in juni naar het zuiden trekken. Zou het iets te maken kunnen hebben met de wat sombere aard van de noorderlingen? Dan zal er vanuit Portugal een optimistisch geluid moeten komen. Onze man uit het zuiden geeft aan dat voor hem de herfst begint met het waarnemen van Groenpootruiters eind juni! Een Deen wil in het 'Guinness Book of Records' en hij meldt dat voor hem het vertrek van de Eiders eind mei het einde van de zomer inluidt.

Ringstation Castricum houdt het op begin juni als de Groenpootruiters en Tureluurs doortrekken.

Gelukkig zijn er ook lieden die vinden dat de herfst pas echt goed begint als de Graspieper massaal doortrekt. Dat is half september het geval.

2. BirdLife France organiseert samen met de stad Lunéville van 1 tot 3 mei 1998 de eerste Franse Vogelvoorlichtingsmarkt. Een goed initiatief van de Fransen. Tenslotte is er in Engeland al jaren een Birdfair in het reservaat Rutland Waters ten zuiden van Peterborough. Een prachtige markt met allerlei zaken rondom de hobby vogels kijken.

De Fransen willen nu eenzelfde opzet. Boeken, video's, kijkers, optisch materiaal, lezingen, excursies naar interessante gebieden met leuke vogelsoorten, etc. Natuurlijk probeert men alle Franse vogelaars bijeen te halen. De redacteurs van het Franse tijdschrift Ornithos zijn de belangrijkste organisatoren. Daar deze Birdfair op redelijke afstand ligt van Duitsland, Luxemburg, België en ook Nederland, wil men niet alleen het Frans als voertaal gebruiken, maar ook het Engels.

Wie is geïnteresseerd, kan zich in verbinding stellen met Michel Hervé, LPO/BirdLife, 21, rue de la Pologne, 54300 Lunéville, France. Of u kunt Hervé e-mailen: opus.ornitho@wanadoo.fr.

3. Op vakantie naar Karelië? Iets voor u?

Ten noorden van Sint-Petersburg ziet u twee meren, het Ladoga en het Onega Meer. Het zijn enorm uitgestrekte meren. Net boven Sint-Petersburg en in de richting van de Witte Zee ziet u Karelië staan. Wim Vader van de Universiteit van Stockholm moest op dienstreis naar dit gebied. Hij werkte er aan amfibieën van 14 juli - 6 augustus 1997.

Karelië is een Russische autonome republiek (officieel Karelo-Finse Republiek). Er wonen weinig mensen. De hoofdstad is Petrozavodsk met zo'n 280.000 inwoners. Naar Noorse begrippen een grote stad, maar voor de Russen een kleine plaats. Er zijn heel veel meren en poelen en ook veel bossen.

De eerste week bracht hij door aan de westkust van de Witte Zee in Kartesj, op een biologisch station. Om daar vanuit Noorwegen te komen, reisde hij eerst naar Murmansk en vervolgens acht uur met de trein en daarna nog twee uur met de boot.

De meest opvallende vogel is daar de Witte Kwikstaart. Overal zag hij deze soort. Daarnaast ook veel Gekraagde Roodstaarten. Op de meren waren Roodkeel- en Parelduiker in redelijke aantallen aanwezig. Interessant is het voorkomen van de Bruinkopmees (*Parus cinctus*), de Noordse Boszanger (*Phylloscopus borealis*), het Hazelhoen (*Bonasa bonasia*), Korhoender (*Tetrao tetrix*). Pestvogel (*Bombus garrulus*) en een enkele Bosgors (*Emberiza rustica*).

De tweede week reisde Wim naar Petrozavodsk. Dat is een reis van vijftien uur met de trein. Hij mag mee naar een Datsja (Russisch landhuis, red.) van een reisgids, 100 km verderop. Aldaar hoort hij een Roodmus (*Carpodacus erythrinus*). Het Auerhoen (*Tetrao urogallus*) is er niet alleen te zien, maar ook te horen. Grauwe Fitis (*Phylloscopus trochiloides*), Dwerguil (*Glaucidium passerinum*), Visarend (*Pandion haliaetus*), Temminck's Strandlopers (*Calidris temminckii*) en Haakbekken (*Pinicola enucleator*) zijn de krenten in de pap.

Verder is er een prachtige flora. Muggen schijnen bij tijd en wijle knap hinderlijk te zijn. Als u geïnteresseerd bent geraakt in dit enorme gebied om er eens een vakantie door te brengen. Wim Vader heeft als e-mail: wim@imv.uit.no. Schrijf hem eens.

4. Misschien bent u geïnteresseerd in Kazachstan? Het is een leuk alternatief. Ze zijn gehecht aan hun eigen identiteit en wie zal ze dat kwalijk nemen.

Als ik dit landsdeel in de atlas opzoek, zie ik Alma Ata (tegenwoordig Almaty, red.) staan. Gouden schaatsmomenten komen boven. Wat voor vogels zouden daar leven?

Urs Geiser is er in juli en augustus 1996 geweest. Er zijn heel veel naaldbossen. Vogels vind je daar niet al te veel, maar in de buurt van

Alma Ata heeft hij toch leuke soorten gezien: Stepparend (*Aquila nipalensis*), Steenarend (*Aquila chrysaetos*), Aziatische Steenpatrijs (*Alectoris chukar*) en Zwarte Waterspreeuw (*Cinclus pallasii*) spreken tot de verbeelding. Als ik dan lees dat de Scharrelaar (*Coracias garrulus*) er heel gewoon is en je er ook Azuurmezen (*Parus cyanus*) kunt zien, dan lokt het gebied mij. De Website van Urs laat nog veel meer zien. Wie is geïnteresseerd, kan Urs. e-mailen: ugeiser@net.com. Zijn reisverslag kunt u dan opvragen.

5. Droevig nieuws komt er uit Spanje. Andy Green bracht er een bezoek aan El Hondo nabij Valencia. Begin september 1997 had men daar 500 Marmereenden (*Marmaronetta angustirostris*) geteld. Het hoogste aantal dat men tot nu toe ooit bij elkaar had. Op 13 september 1997 trof men veel eenden- en steltlopersoorten dood aan. Men vond in ieder geval twintig Marmereenden en men schat dat er tussen de vijftig en honderdvijftig eenden zijn gestorven. De kadavers liggen in de rietkragen.

Op 17 september waren er al 32 dode Marmereenden gevonden onder de achthonderd dode watervogels.

De oorzaak is een salmonellabacterie en/of loodvergiftiging. Men constateerde een enorme toename van blauwalg.

Andy verzoekt ons een 'mailtje' te sturen aan de overheid in dit gebied met het verzoek voorlopig de jacht op vogels in dit gebied te stoppen. Ik kan zo'n oproep niet negeren. Twee dagen later is mijn e-mail weer retour. Is er iets fout gegaan? Ik denk dat de Prefect aldaar zijn e-mail adres heeft gesloten. Hij kreeg kennelijk erg veel reacties.

6. 'Hoeveel websites zijn er op Internet over vogels?', zo vraagt een aantal mensen zich af. Als je het adres van een organisatie of van een persoon op Internet opzoekt, dan kom je op de homepage. Ik heb al eens geschreven dat dit een soort elektronisch uithangbord is. De eerste pagina van een site op het web. Een plek op het netwerk. Vanaf die plek kun je verscheidene pagina's van de persoon of van een organisatie bezoeken. Met behulp van gekleurde tekst delen, de zogenaamde hyperlinks, kun je naar een volgend onderwerp komen.

Er zijn veel vogelaars die een eigen 'Homepage' met verdere informatie hebben. Elke zichzelf respecterende organisatie wil natuurlijk een Homepage op het Web hebben. De Nederlandse Ornithologische Unie heeft ook aangekondigd een site te openen. Kees Camphuysen gaat daarvoor zorgen. Er zijn heel veel organisaties met een eigen site. Wie kan dat voor Het Vogeljaar doen?

Al snel komen er antwoorden die het aantal websites aangeven. Talloze pagina's schrijft de een. Meer dan tienduizend weet een ander. Wie de website van Dennis LePage bezoekt vindt meer dan 1500 links. Aan de eigen website kun je andere Homepages linken.

Rolf de By van de Universiteit van Twente verzorgt samen met David Spelt en andere vogelaars in Europa een groot net van allerlei homepages. Zij linken deze aan hun Homepage. Via al die links kun je op heel veel sites komen. Al surfend ging ik via Denemarken naar Groot-Brittannië en vervolgens naar de Verenigde Staten. Je weet niet waar je kijken moet. Veel mooie en informatieve homepages. Na een tijdje surfen zag ik staan: 'The World's Greatest Birdlink'. Typisch Amerikaans natuurlijk. Ik klikte deze 'link' aan en kwam... bij de homepage van Rolf de By terecht. Hier vond ik voor het eerst de Homepage van Vogelbescherming Nederland.

7. De homepage van dr. Edwin Donath heeft een ander adres gekregen:

<http://www.mpi.kg.fta-berlin.de/donath/bird.htm>
Zie ook Het Vogeljaar 1997 nummer 3.

8. Sijsjes (*Carduelis spinus*)

Sijsjes zijn net zulke invasievogels als bijvoorbeeld Kepen. Het ene jaar zie je de gebruikelijke aantallen en een volgend jaar zijn het er opeens veel meer en als het meezit blijven ze hangen en dan kun je genieten van de zang als ze hun broedterritorium afbakenen.

Steve Christmas is de eerste die zich afvraagt of er een invasie op komst is. Hij ziet half augustus in de buurt van Manchester twee groepen van zo'n dertig vogels. Er broeden Sijsjes in de buurt van Manchester, het zouden rondzwervende jongen kunnen zijn.

Philippe Schepens, de ringer uit Zeebrugge, heeft half september niet de indruk dat er een invasie is. Ook in Polen is er geen sprake van extra grote aantallen. Harm Meek meldt dat de soort wel vroeg in het gebied is, maar dat kan doordat ze bij hem in de buurt hebben gebroed.

Uit Noorwegen komt het bericht dat Jack Harrison veel meer Sijsjes heeft geringd dan in voorgaande jaren. Opletten dus.

Ook van de Pallas' Boszanger (*Phylloscopus proregulus*) vraagt men zich af of er dit jaar een influx zal zijn. Vanaf 28 september 1997 zien de Finnen deze prachtige vogeltjes regelmatig in hun gebied. Begin oktober zijn er al tien gemeld. Ook zijn er meldingen uit Zweden en op 2 oktober 1997 is er een vogel gezien in het Amerongse Bos.

Vorig jaar was er ook een kleine invasie.

9. In het populaire tijdschrift 'The New Scientist' is het verhaal verschenen dat meeuwen slim gebruik maken van zangertjes die hun trekroute langs wolkenkrabbers hebben. Ze vliegen achter de zangertjes aan en die vliegen in hun angst tegen de ruiten. Ze vliegen zich dood of ze zijn verstuft en de meeuwen zorgen er voor dat ze snel uit hun lijden verlost zijn. Daarna peuzelen ze ze op.

10. Carolus Linnaeus legde de basis voor de wetenschappelijke namen van dieren en planten. Tot op de dag van vandaag zijn er wetenschappers die de naamgeving van destijds verbeteren. De meeste van deze mensen zijn taxonoom.

Etienne Bertouille van de Universiteit van Lausanne in Zwitserland meldt op 28 augustus 1997 dat hij bezig was met het determineren van gedroogde planten en ontdekte dat twee planten een Latijnse naam hadden die ook bij vogels voorkomt. '*Oenanthe*' is in de botanie een plant uit de familie '*Apiaceae*' en '*Arenaria*' behoort tot de '*Caryophyllaceae*'. In het Nederlands hebben wij het dan over *Torkruid* (*Oenanthe fistulosa*) uit de schermbloemfamilie en over *Zandmuur* (*Arenaria serpyllifolia*) dat behoort tot de anjerachtigen. Zijn er nog meer voorbeelden, zo vraagt Etienne zich af en zo ja, dan moeten de taxonomen aan de slag.

Dit laatste levert hem een reactie op van Pierre André Crochet uit Frankrijk. Hij schrijft dat taxonomen zich niet bezighouden met zowel de planten- als de dierenwereld. Voor taxonomen zijn dit twee gescheiden werelden met eigen regels. Voor planten is er de International Committee of Botanical Names (ICBN) en de zoölogen regelen dit binnen het International Committee of Zoological Names (ICZN).

Rob Robinson van de 'School of Biological Sciences' in Norwich meldt dat *Prunella* de geslachtsnaam is van Brunel (*Prunella vulgaris*). Binnen de kreeftachtigen vinden wij de orde *Notostraca*. Deze kreeftachtigen worden gekenmerkt door de aanwezigheid van veel poten. Waaraan Linnaeus heeft gedacht, toen hij een van deze dieren de geslachtsnaam *Apus* (pootloze) gaf, valt niet meer te achterhalen. Tegenwoordig heet dit tot tien centimeter grote kreeftje *Triops cancriformis*. Niemand minder dan Goethe blijkt te zijn gefascineerd door *Triops*. Hij vond er een in de omgeving van Jena en loofde voor een tweede exemplaar een daalder uit.

Linnaeus gebruikte geen tautoniemen. Bijvoorbeeld: *Oenanthe oenanthe*, de Tapuit. Lars Larson legt uit waardoor deze dubbele namen ontstonden. Na Linnaeus zijn verscheidene taxonomen bezig geweest met de verfijning van het systeem. Neem bijvoorbeeld de Ooievaar. Linnaeus meende dat dit een reigerachtige was en gaf hem de Latijnse naam *Ardea ciconia*. De Fransman Mathurin Jacques Brisson (1723-1806) ontdekte dat de Ooievaar niet bij de reigerachtigen hoorde en hij hernoemde de soort: *Ciconia ciconia* (1760). Lars heeft ruim zestig vogelsoorten gevonden met zo'n dubbelnaam. Geïnteresseerden wil ik die lijst wel e-mailen. Even een berichtje naar mijn e-mail-adres.

Gonçalo Elias schrijft dat er ook in de Portugese taal soortgelijke overeenkomsten te vinden zijn. *Goraz* is de naam voor de Kwak en voor een visensoort. *Caimão* wordt gebruikt voor de Purperkoet en voor een reptielachtige. *Alfaiate* wordt gebruikt voor de Kluut en voor een insect dat op het water loopt.

Altijd weer interessant de naamgeving van planten en dieren. Hoewel er ook heel wat wordt overgeschreven en je niet altijd meer weet of de echte bronnen zijn geraadpleegd. In de hoeveelheid e-mail over dit onderwerp vond ik al twee fouten. Mocht u fouten ontdekken, laat het even weten.

11. Eén van de interessantste trekvogels vind ik de Waterrietzanger (*Acrocephalus paludicola*). Jaren geleden ontdekte men dat deze soort altijd was te vinden in de zeggevelen van de Westplaat bij het Oostvoornse Meer. Als je daar in augustus gaat kijken, dan hoor je de roep van deze soort en als je goed zoekt met de telescoop dan vind je ze. Het zijn maar kleine groepjes. Voor mij is de aanwezigheid van deze vogel vergelijkbaar met de Lachstern (*Gelochelidon nilotica*). Ook altijd op een vaste plek en in kleine aantallen. Jarosław Kogulec uit Polen is coördinator van een Waterrietzangerproject in Polen. Dit project wordt gefinancierd door BirdLife International. De broedgebieden van de Waterrietzanger worden bedreigd. Tellingen deze zomer leverden ruim 2800 zangposten op, onder andere in de Biebrza moerassen (meer dan 2000 zangposten), in de Lublin-regio meer dan 450 zingen- de mannetjes en verder in westelijk Pommerania (West-Polen, red.) en in het Masurische-merengebied.

Over de trek is veel minder bekend. Mike Taylor schrijft dat de soort in juli en augustus in Zuid-Engeland kan worden gevonden. In Devon, Dorset en in Cornwall. Nigel Lindsey preciseerdit en noemt als vaste plekken de Farlington Marshes en Redipole Lake in het midden van Zuid-Engeland.

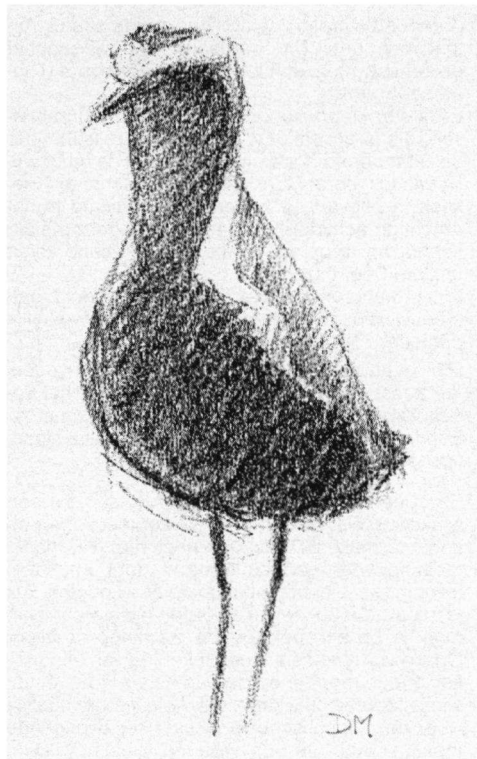
Onze eigen Rolf de By heeft vroeger al eens een onderzoek gedaan naar het voorkomen van de Waterrietzanger. Hij concludeerde uit ruim tweeduizend waarnemingen, dat:

- a. er in het begin van deze eeuw meer Waterrietzangers doortrokken dan Rietzangers;
- b. Waterrietzangers een grote voorkeur hebben voor zeggevelen;
- c. ze vooral voorkomen onder de lijn Amsterdam-Cardiff (Wales);
- d. volwassen (mannetjes?) vogels doortrekken eind juli - begin augustus;
- e. jongen uit het eerste broedsel in de eerste week van augustus doortrekken;
- f. een tweede golf adulte vogels (vrouwtjes) en jongen uit het tweede broedsel doortrekken in de eerste week van september.

In het voorjaar horen wij nauwelijks van deze soort. In Finland waren er vijf vangsten. Drie uit het najaar en twee uit het voorjaar. De voorjaarsvogels vliegen waarschijnlijk direct door naar de broedgebieden.

12. Onlangs meldde Sovon dat wij volgend jaar beginnen aan een tweede atlasproject voor broedvogels, dat drie jaar zal duren. De gegevens worden fijnmaziger verzameld dan bij het vorige project. Men neemt nu kilometerhokken in plaats van de vijf-bij-vijf-kilometer hokken van toen.

Gonçalo Elias uit Portugal meldt ons in september 1997 dat ook zij een tweede atlasproject voor broedvogels starten. Het eerste atlasproject liep daar van 1978-1984. Het tweede zal vijf jaar gaan duren. Ook hier wil men inventariseren in kleinere eenheden. Sedert het eerste project zijn er nieuwe broedvogels bijgekomen: Lepelaar, Kokmeeuw, Zanglijster en Buidelmees. De Visdief

Kleine Goudplevier, Hondsbossche Zeewering, 26 juli 1996.
Tekening: Dirk Moerbeek.

broedt weer in Portugal, de laatste keer was vijftig jaar geleden. Wie meer wil weten, kan Gonçalo e-mailen: elias@telecel.pt.

Dezelfde Gonçalo is een fervent voorstander van beperking van de jacht. Dit jaar mogen de jagers in Spanje twee weken eerder beginnen met jagen. Normaal is de start van het jachtseizoen op 2 oktober. De reden voor deze vroegere start is de aanwezigheid van zoveel zieke Konijnen. Myxomatose is hier de oorzaak. Echter, zo geeft Gonçalo aan, ze schieten niet op zieke Konijnen, want wie wil die nu eten? Er mag ook op Hazen worden geschoten, maar die zijn zeldzaam in Portugal.

Gonçalo wijst erop dat jagers nu ook gaan schieten op patrijzen, lijsters, duiven, Waterhoentjes, Watersnippen en Houtsnippen. Hij heeft zijn zorg bij de overheid neergelegd. Er zijn in Portugal ruim driehonderdduizend geregistreerde jagers.

13. In Centraal-Zuid-Afrika worden Roodbekwevers (*Quelea quelea*) gevangen en geringd. Dit mooie vogeltje dat tot de weverfamilie behoort, komt soms in reusachtige aantallen voor. Tijdens de broedtijd vormen ze kolonies en nestelen met veel soortgenoten in bomen en struiken. Er zijn schattingen dat er op enkele honderden hectaren grond wel tien miljoen nesten zijn te vinden. Deze vogels eten zaden en als er schaarste is

zullen zij de gemakkelijkste zaden eerst nemen en dat zijn zaden van de graanakkers ter plekke. Daardoor ontstaat er grote schade in gebieden waar toch al niet veel voedsel voorhanden is. Dus lijkt de benadering nu 'weg met deze soort de Trekduif achterna'. Met behulp van vlammenwerpers en vergift bestrijdt men deze soort.

Bij biologisch onderzoek worden deze vogels ook geringd. Op 30 juni 1997 vond mevrouw F. Nyathi een Roodbekwever bij de Victoria water-vallen in Zimbabwe. Deze vogel was geringd door David Grobler in Potchefstroom - dat is 120 km ten westen van Johannesburg - op 9 augustus 1996. De vogel had zich over een afstand van 985 km verplaatst, opmerkelijk voor een Roodbekwever.

14. Dr. Edwin Donath heeft een verslag gemaakt van de trek van de Ooievaar in het afgelopen voorjaar. Dit verslag kan worden verkregen via zijn homepage. Het verslag staat in Word 6. In het najaar wil de heer Donath de Riet- en Kolgans volgen en daarvoor vraagt hij uw medewerking. Normaal komen de eerste Rietganzen rond half september bij de Gülpsee in Brandenburg, Duitsland. Op 21 september arriveerde de eerste groep tussen 11.00 en 12.00 uur. Eind september 1997 telde hij 28.000 Rietganzen, 9500 Grauwe Ganzen, 50 Kol- en 4 Brandganzen. En ook een Sneeuwvangs. Begin oktober liep het aantal Rietganzen op tot 44.000, de Kolganzen tot 1800 en de Grauwe Ganzen tot 4600 vogels.

15. Op het eilandje Orust in Zweden zag men van 1947 - 1978 steeds dezelfde albino Scholiekster. Het leek wel een mini-Ooievaar. Olof Arminin uit Zweden noemt deze interessante waarneming. In de Wieringermeer aan de Sluitgatweg zagen wij ook een groot aantal jaren een albino Scholiekster. Op Texel werd er bij tijd en wijle ook één gezien. Wij meenden in de Wieringermeer dat het om hetzelfde exemplaar ging als dat van de Sluitgatweg.

16. In Noord-Oost-Italië is men een project bezig waarbij men probeert de Heremietibis (*Geronticus eremita*) te herintroduceren. Het project is in de plaats Fagagna in de provincie Udine (Oost-Italië). In 1996 zaten daar vijf paren in gevangenschap. Een vogelaar in Moravië (Tsjechië) vroeg zich af of twee Heremietibissen die op een dak in zijn gebied zaten, wild waren of niet? Helaas was de herkomst niet bewezen. Ze zouden ook uit Turkije kunnen komen. Daar is ook zo'n project in Birecik (Zuid-Turkije). Mochten wij dus Heremietibissen zien dan dienen wij de ringen goed af te lezen. Wie meer over dit project wil weten, kan contact opnemen met dr. Marangoni, telefoonnummer: +39 432 889 576.

Op 6 oktober 1997 schrijft Chris Bowden ons dat hij betrokken is bij het onderzoek naar de Heremietibissen van Marokko. Er leven er nog tweehonderd in het wild en in gevangenschap zijn er tweeduizend vogels. De Ibissen die in Moravië werden gezien, blijken te behoren tot een groep vogels waaraan onderzoekers van het Konrad Lorenz Instituut te Grünau in Oostenrijk gedragsonderzoek doen. Daartoe zijn er in de lente van

1997 twaalf pas uitgebroede vogels bij elkaar gezet. In augustus bleken er twee te zijn geprepareerd door een Oehoe. De overige vogels zijn weggevlagen. Er kwamen meldingen uit Zuid-Oost-Duitsland, zo'n 150 km van de 'thuisplek' en uit Tsjechië dicht bij de Poolse grens. Meer informatie: klf.Gruenau@telecom.at

De homepage van Dirk Moerbeek

Homepages van organisaties zijn leuk om te bekijken, maar evenzeer zijn er veel homepages gemaakt door personen die niet alleen leuk zijn, maar vaak zeer kunstig in elkaar zitten.

Neem de homepage van Dirk: <http://www.multipleweb.net/~dimoerbeek/>

Kent u Dirk? Zo niet, dan kan ik mij dat best voorstellen. Dirk is iemand die zich bescheiden voegt onder de vogelaars die bij tijd en wijle achter zeldzame soorten aan gaan. Is er iets bijzonders te zien, dan weet je dat Dirk en zijn vriendin Sandra Gardeslen er zijn. Je ziet het ook aan de grote bestelbus waarin ze rondrijden. Sandra is trouwens de ontwerpster van dat uitgekende velletje papier met alle codes van alle vogels. Semafoonbezitters kunnen niet meer zonder dit informatieveel.

Dirk heeft altijd tekenpapier bij zich en terwijl het 'gewone' volk de soort via een telescoop en/of verrekijker bekijkt, zie je Dirk tekeningen maken. Prachtige tekeningen. Hij moet er honderden hebben.

Bij tijd en wijle worden die tekeningen gepubliceerd in Dutch Birding. Bijvoorbeeld bij het overzicht van de zeldzame soorten in een jaar. Dat is altijd genieten.

Dirk is ook een buitengewoon scherpe waarnemer. Tussen duizenden meeuwen weet hij een Ross' Meeuw te ontdekken. Daar zijn de 'twit-chers' hem zolang ze leven dankbaar voor.

Onlangs attendeerde Dirk mij op zijn expositie: 'Over het vinden van vreemde vogels'. Die expositie werd in de maand september 1997 gehouden

in Amsterdam. Om bezoekers te stimuleren te komen, heeft Dirk een aantal van zijn prachtige kunstwerken, schilderijen en etsen op zijn homepage gezet.

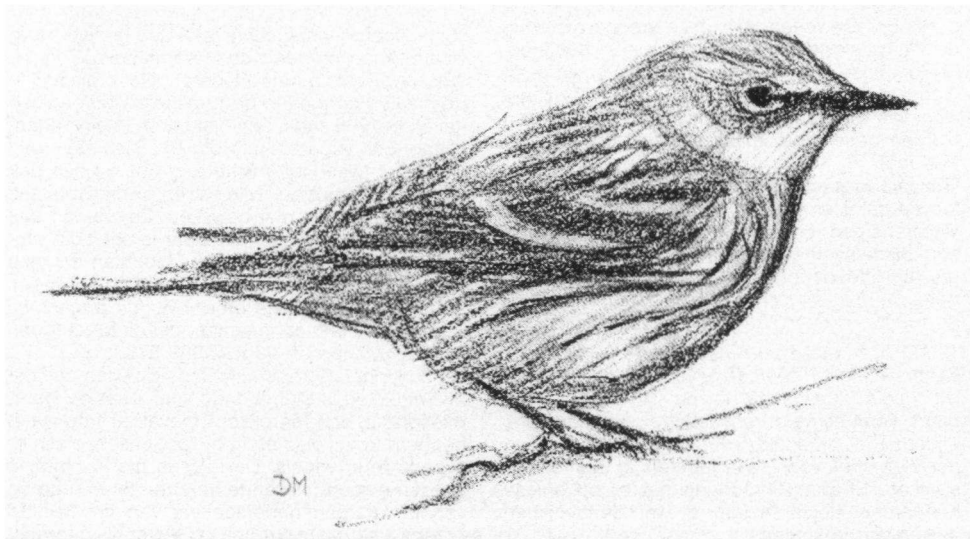
Er is een kleurrijke Ortolaan op papier in acrylverf, die is geschilderd in 1997. Interessant voor de liefhebber die iets bijzonders aan de muur wil. Dynamiek spreekt er uit een verschrikte Koeke in olieverf op linnen. Heel vreemd is dat prachtige schilderij met een Pestvogel op slakkenhuizen of op vazen die er als groene kolen uitzien, heel bijzonder.

Etsen kunt u ook bekijken. Bijvoorbeeld een meeuw die zo lijkt weg te vliegen, werkelijk prachtig.

Dirk geeft zelf aan dat het bekijken van vogels 'de kunst van het waarnemen is en dat het vogels kijken tevens het waarnemen van kunst is'. Een fraai troepje Bijeneters vergezelt deze filosofische tekst.

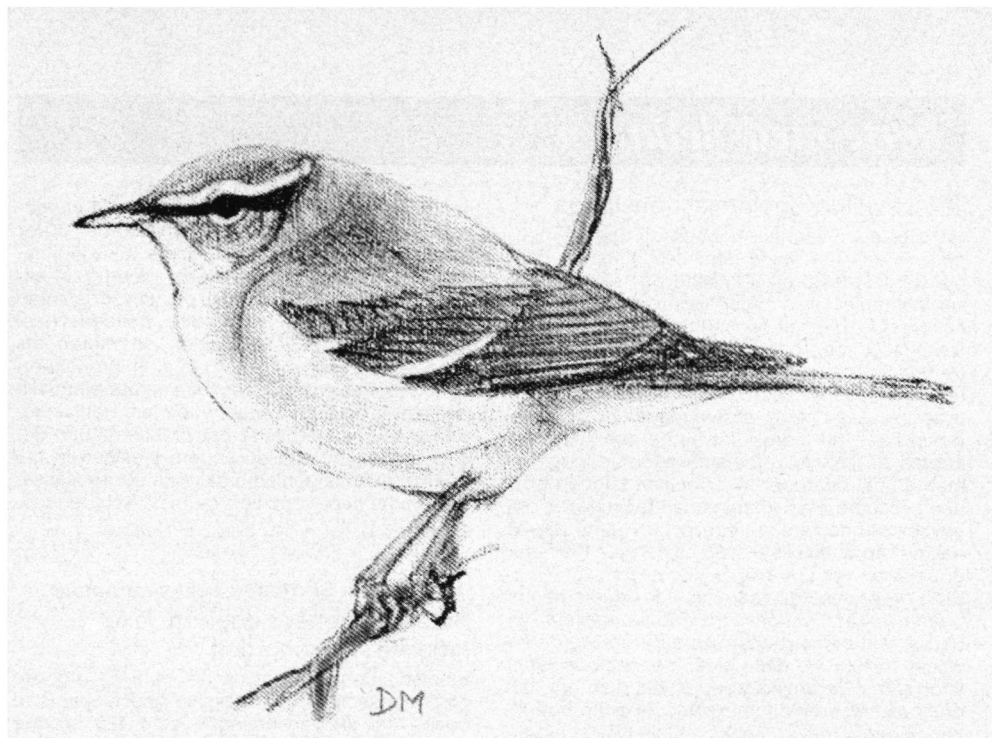
En opeens komt er iets heel prozaïsch als een winkelkar. Wat heeft een winkelkar met vogels en kunst te maken? Voor Dirk heel veel. Hij maakt reclame voor een supermarkt door animatietekeningen. Het begint al op de eerste pagina. Als je nieuwsgierig bent geworden en verder wilt, moet je op een bewegende startknop drukken. Op die startknop staat een tekening van een winkelkarretje. Kom je op de pagina waar het bij dit winkelkarretje om draait, dan lees je onmiddellijk weer een filosofische tekst over de zweegende mens, vroeger en nu. 'Vroeger', zo schrijft Dirk, 'moest de mens zich in het zweet werken om zijn kostje bijeen te scharrelen. Nu kan dat in een veel kortere tijd. De winkelkar is daar bij behulpzaam. En als je je kostje hebt bijeengegaard, leg je de winkelkar aan de ketting. Die krijgt rust en jij een gulden'.

Terug naar de homepage. Daar vinden wij nog een prachtige vogel. Dirk wil een 'keen birder'

Geelstultzanger, Vileland, 13 oktober 1996.

Tekening: Dirk Moerbeek.

Noordse Boszanger, Maasvlakte, 28 september 1997.

Tekening: Dirk Moerbeek.

zijn. Via zijn aanwijzingen surfen wij verder naar de volgende homepage.

De homepage van Rolf de By

Voor mij ook een bescheiden jongen, die echter heel veel betekent voor het verzamelen van onderdelen voor deze rubriek. Via Rolf en soms via zijn maatje krijg ik het nieuws van het 'Eurobird-net' binnen. Rolf werkt aan de Universiteit van Twente en daar verzorgt hij een homepage die voor heel veel vogelaars in de wereld een 'must' is. Hierboven vertelde ik u van mijn surfoefeningen over het net en dat ik via Denemarken, Groot-Brittannië in de Verenigde Staten terecht kwam. Daar las ik ergens op een homepage dat deze de meeste birdlinks ter wereld omvatte. Dat was de homepage van Rolf. Eens is deze homepage opgezet door Willem-Pier Vellinga.

Het adres:

<http://www.cs.utwente.nl:8080/deby/Birds/bird1.html>

Als je de homepage voor je op het scherm krijgt dan zie je een foto van een Steenuiltje. Zeer rustgevend om mee te beginnen. Maar als je alle items die Rolf heeft verzameld, af wilt gaan, dan ben je zo een uur kwijt. Verslaafd kun je hier worden aan het net. Een hulpgroep 'Anonieme Net-verslaafden' is voor sommigen van ons een oplossing.

Op de Homepage van Rolf kun je via hyperlinks naar zijn lifelist. Daarnaast vind je hier een lijst van Sibley and Monro met de vogelsoorten van de wereld. Ook kun je naar vele websites over de hele wereld surfen. Discussiegroepen zijn verbonden met deze Homepage. Hopelijk zorgt Rolf

ervoor dat zijn eigen pagina actueel blijft. Wij hebben veel aan hem en zijn helpers te danken.

Mocht u mij op zaken willen attenderen:

■ P.C. Meijer, Bakboordlaan 3, 3448 KG Woerden, (0348) 43 19 05; fax: (0348) 43 02 16, werk: (0348) 41 84 41 of fax: (0348) 42 03 94.

E-mail adres: meijerpc@worldonline.nl.

Inwoners Québec kiezen insect

De inwoners van de Canadese provincie Québec bereiden zich voor op een unieke verkiezing. In oktober 1998 stemmen zij over welk dier het officiële insect van hun provincie wordt. Er zijn vijf dieren genomineerd: de Zesstippige Kever, de Admiraalvlinder, het Gevlekte Lieveheersbeestje, de Donkere Libel en de Hommel.

Bron: Teletekst, 26 oktober 1997.

Vogelwaarnemingen uit Mongolië gevraagd

Ondergetekende verzamelt gegevens over de status en de verbreiding van vogels in Mongolië. Voor een publicatie worden waarnemingsberichten en -lijsten (ook van oudere data) van reizen naar dit land gezocht.

U gelieve uw gegevens te zenden aan onderstaand adres.

■ Axel Bräunlich, Brüsseler Strasse 46, D-13353 Berlin, Duitsland.